

Bemærkninger til forslaget.

Den store udvikling af samfærdslen mellem de europæiske lande, som har fundet sted i årene efter den anden verdenskrig, har affødt betydelig virksomhed i de internationale organisationer, som beskæftiger sig med tilrettelæggelsen af de nærmere vilkår for denne samfærdsel. Allerede før krigen eksisterede de internationale europæiske organisationer, i hvilke samarbejdet mellem de enkelte jernbanestyrelser om køreplanernes tilrettelæggelse, vognudveksling, fragtafregning og en lang række andre tekniske spørgsmål jernbanetrafikken vedrørende gennemføres på udmærket måde. I 1947 oprettedes under De forenede Nationers økonomiske kommission for Europa (ECE) i Genève en transportafdeling, der foruden visse jernbanespørgsmål i de senere år særligt har taget de problemer op, som knytter sig til landevejstransporterne og flodtrafikken. Også den lidt senere oprettede økonomiske organisation for europæisk økonomisk samarbejde (OEEC) har gennem en særlig komité interesseret sig for landtransportproblemerne, der ligeledes har været genstand for drøftelser i Europarådet i Strassbourg.

Medens møderne i de gamle internationale jernbaneorganisationer resulterede i praktiske aftaler på de respektive tekniske områder, gælder dette ikke drøftelserne i ECE, der har fundet sted mellem eksperter, som på grundlag af drøftelserne har afgivet indstilling til regeringerne. Det har vist sig, at denne arbejdsmetode i forhold til det meget betydelige arbejde, der er blevet udført, kun har medført ret begrænsede resultater, fordi de enkelte landes regeringer har følt sig frit stillet over for indstillingerne eller i alt fald ikke har gennemført forslagene i så stort omfang, som det havde været ønskeligt. Både under drøftelserne i OEEC's råd og i Europarådets forsamling har man været opmærksom herpå og har påpeget ønskeligheden af, at der søgtes tilvejebragt et intereuropæisk samarbejde på landtransportområdet, som muliggjorde en hurtigere og mere ensartet gennemførelse af praktiske resultater.

OEEC's råd tog i foråret 1953, støttet af en resolution fra Europarådets forsamling, initiativ til at indkalde til nogle møder i Paris til drøftelse af, hvad der i så henseende kunne og burde gøres. I disse møder deltog repræsentanter for de til OEEC knyttede stater samt for Jugoslavien og Spanien.

På grundlag af det arbejde, der under disse Parisermøder blev udført, indkaldte efter aftale med OEEC den belgiske regering til et europæisk transportministermøde i Bruxelles i oktober 1953. I dette møde deltog trafikministrene fra Den tyske Forbundsrepublik, Østrig, Belgien, Danmark, Spanien, Frankrig, Storbritannien, Grækenland, Italien, Luxemburg, Norge, Nederlandene, Portugal, Sverige, Schweiz og Tyrkiet. Endvidere deltog en repræsentant fra den engelsk-amerikanske zone i Triest samt som observatører repræsentanter for Canada og U.S.A. Ved mødet vedtoges det at etablere en europæisk transportministerkonference, for hvilken de nærmere regler er indeholdt i foranstående protokol med tilhørende procedureregler.

Den europæiske transportministerkonferences formål er gennem periodisk sammentræden af de deltagende landes trafikministre at søge gennemført foranstaltninger inden for landtransportområdet, d. v. s. jernbane-, landevejs- og flodtrafikken, på generel eller regional basis med henblik på at opnå den størst mulige udnyttelse og den mest rationelle udvikling af det intereuropæiske transportsystem samt at koordinere og fremme de bestræbelser, der udfoldes af de internationale organisationer, der beskæftiger sig med den europæiske landtrafik.

Konferencen skal oprette forbindelse med supranationale organisationer, der beskæftiger sig med sådan transport, og skal konsultere OEEC i transportspørgsmål af almindelig økonomisk interesse.

Konferencen skal bestå af et råd, hvis medlemmer er transportministrene fra de lande, der har tiltrådt den, samt af en stedfortræderkomité, der skal forberede rådets møder og behandle spørgsmål, som henvises til det af rådet. Begge skal bistås af et administrativt sekretariat, der skal være en integrerende del af OEEC's sekretariat, men som under udøvelsen af sine funktioner alene skal være undergivet konferencens kontrol.

Konferencens beslutninger skal kun være bindende for de lande, der har tiltrådt den, og hvert af rådets medlemmer skal derefter inden for sit land træffe de fornødne foranstaltninger til den vedtagne beslutnings gennemførelse. Intet medlemsland kan herefter blive forpligtet af beslutninger, som det ikke har tiltrådt.

Konferencens medlemmer skal omfatte de lande,